

A vér a tenger

A cím és a téma kölcsönzése Italo Calvino hasonló című elbeszéléséből: „Ahhoz képest, amikor még csak az óceánokban volt élet, nem sokat változtak a föltételek az emberi test sejtjei számára: most az érrendszerben folytatódó ősi hullámverés mossa őket. (...) A tenger, mely valaha körülölelte az élőlényeket, most azok bensejében kering.”

Messzehívó végtelenség vizein merülni,
megtisztító fénysötétmély múlt kódéba nézni.

*Kívül van a vér, kívül van a vér,
bent lüktet a tenger, s kívül van a vér.
Bent lüktet a vér, bent lüktet a vér,
kívül van a tenger, s bent lüktet a vér.*

Egysejtűként boldogultan sós ízben lebegni,
mélybe titkon ringatózó fény-homályban úszni.

Kívül van a vér... Bent lüktet a vér...

Betegítő korlátoktól szabadulni tudni,
vízben oldva visszatérő keringésbe jutni.

Kívül van a vér... Bent lüktet a vér...

Nap tűzének víz-csodáját ugyanúgy szeretni,
csillagok közt ébredetten sohasem feledni.

Kívül van a vér... Bent lüktet a vér...

Olessák Róbert (2002)